

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Egész évre . . . 4 frt.
Félévre . . . 2 frt.
Negyed évre . . . 1 frt.

MEGJELEN

minden vasárnap.

E lap szellemi részét illető közlemények a szerkesztőséghez, a pénzküldemények pedig a kiadó-hivatalhoz küldendők.

SZENTESI LAP

VEGYES TARTALMU HETIKÖZLÖNY.

HIRDETÉSI ÁRAK:
3 hasábos petitorsort egy szori hirdetésnél 18 kr., 2 hasábosort 12 kr., 1 hasábosort 6 kr. számítatik.

NYILTÉR
minden egyes sora 15 kr.

BÉLYEGDÍJ
minden beiktatásnál 30 kr.

Bérmentellen levelek nem fogadtatnak el.

Előfizetési felhívás

„SZENTESI LAP“

IX-k évfolyamának I évnegyedére.

Lapunk előfizetési ára:

Egész évre . . . 4 frt.
Félévre . . . 2 frt.
Negyedévre . . . 1 frt.

Habemus papam!

A ref. egyház közönség megválasztotta papját.

Négy napig tartott a választás, a választók fokozott érdeklődése mellett. Az első választásnál az öt jelölt közül egyik sem nyerte el az általános többséget. — Az első választás eredménye a következő volt: f. hó 20—21-én, tehát két egész napon reggel 8-tól este hat óráig folyton tartott szavazás útján beadatott összesen **1619** szavazat; ebből kapott Gerőcz Lajos helybeli segéd lelkész ur **751**, Gulyás Lajos nagybányai lelkész ur **493**, Pólya Ferenc tanár ur **345**, Sarkadi Nagy Antal **28**, Tóth József **2** szavazatot.

Az egyházi törvények értelmében az öt jelölt közül, a három legrosszabb szavazatot nyert között, az új választás másnap, vagyis szerdán reggel 8 órakor megkezdett és tartott a szavazás csötörtökön déli 12 óráig, s ekkor a szavazás bezáratott. Az egyház tanácssterem zsúfolva volt kíváncsi szavazókkal, kik az eredményt várták, kívül a folyosón és az épület előtt százzal álltak az érdeklődők.

A közel állók visszafojtott lélekzettel lesték az első láda felbontását.

A második szavazat eredménye a következő lett: beadatott összesen **1559** szavazat, ebből Gerőcz Lajos kapott **883**, Gulyás Lajos **467**, Pólya Ferenc **209** szavazatot.

Az általános szavazattöbbséget tehát Gerőcz Lajos ur nyerte el. És ezzel vége egy példátlanul izgalmas és felette hosszú választási küzdelemnek. Hál' istennek, hogy vége van! Kell a nyugalom közönségünknek, mely egy év óta folytonosan választ, párttábor állva küzd a meggyőződés baráta. Ez elég, sőt sok volt és sok mindenek felett, ha elgondoljuk, hogy ez utóbbi választás is a pártszennvedély mily botránnyos féktelenkedése közt folyt le. Hál' istennek vége van! Legyenek feledve e kellemetlen emlékek és legyen béke közöttünk!

És kívánjunk erőt, kitartást a megválasztottnak szép hivatásához, hogy Pétere legyen egyházunknak, ki szíve, lelke és eszével meghódítja a hallgatókat templomának, és legyen hasznos tagja társadalmunknak, melynek oly igen nagy szüksége van új és új erőkre.

Legyen papja a hívőknek és barátja az embereknek, hogy mindeniknek békecsége legyen.

Hát nézzünk át a szomszédba!

Lapunk mult számában hozott „Nézzünk át a szomszédba“ című cikkből olvassuk, hogy

Csongrádváros közönsége megbuktatta a rendezett tanácsot, hogy megyénknek nevét viselő eme városa **faluvá** lett.

Cikkirő előre látja e lapok szerkesztőjének „megütközését“ a hír hallatára. El voltunk rá készülve és így nem ütköztünk meg ez esemény fölött; rosszalni már késő, csak *sajnáljuk*. Csongrád falvának közönségét.

Mi soha nem helyeseltük azon eszmét, hogy Csongrádvárosa nagy községgé legyen, hogy egy 17—18 ezer lelket számláló közönség lemondjon azon administrationalis előnyökről, melyekkel egy rendezett tanácsú város bír egy nagy községgel szemben; kijelentettük és hangsúlyoztuk ezen változás iránt megkezdett actio alkalmával, hogy azon néhány frt, melyet Csongrád nagy községgé alakulásával közigazgatásánál évenként meggazdálkodik, az eddig élvezett gyors és önálló közigazgatás terén épen úgy, mint közmívelődési előhaladásában, keményen fogja magát megbosszulni Csongrádon. Érezni fogják ezen változás erkölcsi és szellemi hátrányait egyesek, épen úgy, mint Csongrád egész közel-tele; s azaz anyagi javulás, melyet a honmentés eszméjében fáradó nemes népbárátok ígéreték ezen változással a népnek, oly fillérszerű semmi lesz, mely a honmentés eme herosztratesi dícsőségéért jutalomékek sem volna sok.

Bizony uraim! Csongrádnak népvezetői! herosztratesi dícsőség az, és nem más, mit önök a csongrádi rendezett tanács megszüntetésével kivitvák, s amennyiben önök tagadólag felelnek jelenben ezen állításunkra, a jövő szomoruan fogja igazolni annak valóságát, midőn a haladás korszerű harcával szemben elkövetett ezen me rénylet fölött, az utó-nemzedék ítélni fog.

Ha Csongrád a mult botlásain okulva gazdálkodni akar, ennek nem az a módja, hogy a város önnálló kormányzati rendszerének megbuktatásával a város egész életére messze kiható visszalépést tegyünk, hanem mint mi annak idején javasoltuk: alább szállítani a hivatalnokok számát amennyire lehet, s redukálni a fölösleges kiadásokat ott, ahol szükséges.

Azt mondja lapunk mult számában valóságos pilatusi kézmosással cikkirő, hogy a megye oka ezen a mi véleményünk szerint Csongrádra nézve szerencsétlen változásnak, midőn a népbárátja (sic) hiába kért és figyelmeztetett a megyén, a gyűlés töröltetni kívánta a statutumnak azon részét, mely 10 db. fizetés nélküli tanácsnoki állomás rendszeresítését tervezte.

Igen, a megye töröltetni rendelte a szabályrendelet eme részét, mert a honmentés boldogtalan fantáziója szülte ily alkotmány létesítését a törvény nem engedi meg.

És kérdjük cikkirőtől magától: nem tartja Csongrádra nézve megsejyenyítőnek azt, hogy mint maga indokolni látszik, Csongrádon meg kellett bukni a rendezett tanácsnak csak azért; mert a törvény nem engedi meg, hogy egy város kormányzását arra semmi képességgel nem bíró, pipa szó mellett ingyen ülő elemek többségéből alakított kupaktanács vezesse.

A nép józan ítéletének, jó erkölcsének megvesztegetéséből születik az ilyen ingyen tanács-

nokoskodási kívánság és szomorú valóságra jutnánk, ha jellegezni akaránk, hogy tehát mi volt igazi oka annak, hogy Csongrádból falut csinált a nép félre vezetésénél néhány népbárát.

Nem feszegettük a sebeket, melyeket a kívánság és most már megnyert kupaktanács úgy sem lesz képes begyógyítani, hanem hogy még is tudhassák a Csongrádiak, hogy városuknak faluvá lett degradálásával mit nyertek, azt lapunk jövő számában fogjuk elmondani, s aztán itéljen a közönség.

Fölvívás

Szentese város közönségéhez.

Székes-Fehérvár városa f. 1879. évi május havában országos ipar, termény, mű és állat kiállítását rendezend. Mely nagy fontosságú eseményt, midőn a városi közönség emlékezetébe hozom egyszersmind tudomására kívánom adni az érdekelteknek, miszerint városunk képviselő-testülete, mult évben 186. sz. a. hozott határozatával elnökletem alatt egy tíz tagból álló bizottságot nevezett ki oly célból, hogy azon helybeli iparosok versenyképesnek ítélte tárgyait, kik szegény sorsuknál fogva, kiállításra szánt tárgyaiknak az illető helyre való elszállítási költségét viselni nem képesek: ezen bizottság az ily iparosokat nemes törekvésökben a város közpénztárának igénybe vétele mellett gyámoltta.

Midőn azoknak, kik a kiállítás tárgyaikkal megjelenni kívánnak, kiállítani szándékolt tárgyaikat a székes-fehérvári orsz. bizottság elnökségéhez f. évi martius 1-ig már bejelenteni, s april végéig be is küldeni tartoznak: annál fogva felhívatom mindazok, kik a kiállítás való megjelenés iránt felvilágosítást igényelnek, vagy pedig kik szegény sorsuknál fogva tárgyaikat a város költségén ohajják az illető helyre szállíttatni, hogy ez irányban való tájékoztató nyeres iránt alóhrott bizottsági elnökhöz forduljanak.

Szentese, 1879. évi január 25.

Balogh János,
polgarmester, mint biz. elnök.

Falun.

I.

Jelige: Szeretetek, boldogságnak
Békés kis tanyája . . .!

Annyit irtam már „a fővárosból“, hogy: ha olyan nagy ember volnék, mint a milyen nem vagyok — a vidék méltó joggal megnevezhetné ez elhanyagolás miatt. Nem ez tehát az ok, mely *falura* kényszeríti tollamat, hanem egyszerűen az, hogy . . . magam is falusi vagyok.

Hát majd bizony állja is meg az ember, hogy míg más jó keresztényen jó meleg kemeuce mellett vidám szívvel, nekiperült arccal, boldog családi körben ünnepel, addig ő Budapesten pipa füstös szobácskájá irasztala mellett szorongassa körmeit, vacogtassa fogait, gyönyörködjék az udvari kintornák, sipládák öt érzék gyöttrő melódiáiban, melyből ugyan maga Erkel se tudná kikombinálni, hogy: a Rigolettó féle opera részlet-e („Az asszony ingatag“) vagy pedig csak egyszerűen a „Szép a fekete kutya, krinolinba“ . . . Állja is az ember. marad is itt az ember, hogy asphalt-sétái alkalmával a budapesti „Agence Havas“ működő tagjai (vagyis a — tisztos hó-hányók, utcaseprők) az embert belapátolják csupa ügybuzgalomból; vagy plane, hogy ujjékor nyakára menjen boldog-boldogtalan, háziur — ház-mester, kéményseprő, postás, ajság-kihordó, s azon. felül száz meg száz kezelője a *lábaló hivataloknak*, „boldog újévet“ kívánni. Hogy hozzák az emberre tízé

vel-azával a bélyegtelen „b. ú. é. k“-okkal telt névjegyeket, levelező lapokat, melyek fölött végtére majd úgy fakadunk ki a nagy megtiszteltetéstől elragadva, hogy „bujják az“ . . .

Elég az hozzá, hogy az ember menekül és szökre azökök. Hova? Fa'ura!

Legisjobb Baj elől menekülve keresni a báj. A bájlo nyugodalmat, a nemes egyszerűséget, jó sziveket, igaz magyaros vendégszeretetet, barátságot. Mind fel lehet azt találni ott — falun.

Megy az ember minden további megfontolás nélkül. S ez egyedüli baj, mely ily ünnep-tájon utjában érheti az embert, az, hogy a vezetőnk (konduktor) nyolcadiknak aszszakolja be az embert, a kocsi-osztályba (coupée) s ha a jámbor utazó még protestálni is mer, kellő tekintélyvel reáfordm: —

A nagy világon e kívül
Nincsen számodra hely!

De, minden rossznak van jó oldala S utána tenné az optimista: mert annál nagyobb azután az ember öröme, mikor céljához vergődik, mikor bűtalanul fülbe rikkantja a vezetőnk: tessék kiszállani. Fáklyás-zene, szónoklat, disz bandérium, fehérbe öltözött leánykák ugyan nem várják az embert, de az omnibuszos, a Cseh Pista, meg a Bodri kutyája (ennél csak a „Tisza“ jobb kutya-név) azonnal megismerik az embert.

— Hát meggyűt nagy jó uram? Isten hozta! Tessék itt a kocsim. Adja mán ide pakkját, hadd én vigyem.

És a Bodri kutya barátságosan farkat csóvál.

Felcihelődünk aztán. A gyeplőt lassu tempóval kezébe veszi az öreg „omnibuszos“, elérántja az ostort, de mielőtt könyörtelenül lecsapna az omnibuszi Zeusz az ő szíjj villámával, jószívű kérdéssel hátrafordul:

— Há' vigyem? Hol száll le nagy jó uram?

— Majd csak a „Nagy-vendéglő“ előtt, Estók gazda. De a bőröndömet — már mint: a pakk-táskámat — a Balambéry Tuhutum urnál, a redaktorná tegye le.

— Annál az ujság-abrincsolónál?

— Annál, Estók gazda.

— Igenis, értem.

— Tudtam, hogy itt vannak a lurkók egy szálíg! E szóval nyitok be a Nagy-vendéglő büfelejtető szobájába.

— Brávó! Éljen! Hozott Apolló! Servus! Csak hogy itt vagy! Hangzik egyszerre husz, harminc próbált torokból.

— Mikor jöttél? Mért nem jöttél tegnap?! Hej, tegnap volt a nagy „muri!“ Csak te hiányzottál. . .

Ha 12 keze volna is az embernek, mindenkinek jutna egy magyaros parola és kuruc kézszerítés. Még ez csak hagyján. Hanem egyszerre a viszontlátás édes örömei között azon veszi ime magát észre az ember, hogy a Tuhutum (azaz ujság-abrincsoló) egy menny dörgette söröspoharat amolyan jófajta vörös vinkoval csordultig töltve, markodba nyom, s miközben könyeit tenyerével leszorongatja igaz elérzékenyüléssel fogja a maga boros palackját, s szerkesztői kompatibilitással elzokogja kebled fölött:

— Csak az én örööm az igazi. Én nem csak az embert fogadom dobogó szívvél és örömkönyekkel — benned, a te személyedben, hanem az író is. Él sokáig, szívem fele! hazám irodalma borús egének derült fényesillaga!

— Éljen! Vivát! Brávó! Bravissimó!

— No, fiúk! Tréfa a mi tréfa. Szeretem is azt bizonyos határig. De ez oldalról ne bántsátok. Ez az én Achilles sarkam. Ne gondoljátok, hogy a jó öreg Losonczy Lászlóval van dolgotok, a ki szerint Magyarország három nagy költője van, az egyik Petőfi, a másik Arany, a harmadik — A harmadikat szerénysége tiltja megnevezni. . .

— Ohóhó! Protestálunk!

— Protestálunk!

— Igen, protestálunk! Ez — merénylet önmagad ellen. Nem engedjük, nem halálíg!

— No, ne izéljetez, mert biz Istók! itt bagy lak benneteket rögtön. . .

— Hagjuk barátim! Szól végre Tuhutum fontosnak bökve ujjával a hig levegőbe. Ez a babérta méltó nagy szellemek szerénysége. Hallgatunk hát, nagy férjfiu, szívem fele! De tudd meg azt, hogy e hallgatásunk is elismerés, a mit véglehelletünkig hiszünk és vallunk. Amen. Eljön.

— Eljen!

Hála neked Apolló, hogy Bacchust küldéd segélyemre. Hála neked, hogy csak kocintás lett a vége. Mert bizony-bizony már-már bottal disputálták volna rám a dicsőséget.

Es folyik a vigasság kedélyes beszélgetés, anekdotizálás, közbe-közbe megcsörren a pohár. Éltek a hazát (szüksége is van rá) élteik egymást. A kántor ur az asztal közepébe könyökölve áthajítja jobb karján ujdönantuj Martiolyi féle tajt-pipáját, a mit a presbyteriumtól kapott a 25 évi jubileumára (nem is adná a félvilágért, — még — hogyha a másik felét ráadás

nak adná is!), s megkezdi a kaján adoma sorozatot, saját le nem irt memoirjait. Köré gyülekezik a társaság egy része, s a csöndesen, amugy bajusz alól kieregetett élő betűket közbe közbe percenkig tartó harásny kacagás szakítja meg. Elemőkben vannak.

Amott a Benczi fiskálist ingerlik a vidám fiúk. Lehet már bátran, mert immár békövetkezett rendező állapota, melyben nem kéri többé Petőfivel: Hányadik már a pohár?!

— Hány évig járt az akadémiára, Bence bácsi?

— Part usón meg benneteket! Morog rá.

— Azt halljuk, hogy a jövő héten le akarjat enni a doctorátust is, Bence bácsi?

— Akarja a . . .

— Hát azt hallotta e Bence bácsi, hogy V—y az esti vonattal megérkezik?

Megjegyzendő, hogy mint kormányparti képviselő unokaöccse, rettenetes ellensége különösen V . . ynak.

— No hiszen csak ide jöjjön! Legkisebb baja lesz, ha kihuzom a fogát.

— Már pedig kétszer-kettő, Bence bácsi. Egész deputáció jön ma éjszaka az olcsó vonattal.

— Ha jól tudom, már a város (pedig csak falu!) hatalmas előkészületet is tett fogadtatásukra. Fehérbe öltözött leánykák fogják a koszorukat nyakokba hányni, banderium fogadja, taracklövésék stb,

— No csak a kéne még, hogy örök szégyent hozzon egy ilyen esemény reánk!

Balambéry Tuhutum, a fránya ujság abrincsoló ntására egyszerre feltáru az ajtó és öt disz-magyarba öltözött egyén lép be egymásután komoly, ünnepélyes magatartással.

— Tekintetes és nemes Gábor Bence ügyvéd urat — veszi föl a szót az ünnepélyes alakok vezetője — keressük mi, mint e szabad város kiküldöttei a bűtalanság e gyöngyöző csarnokában; sehol másutt nem keressük még, csak nagy hire-neve által delejtűzött hittük, és hisszük, hogy sehol másutt nem a nagy világon, csak itt találunk ő reá.

— Igenis, én vagyok az. Felel Bence bácsi megszeppenve a székéről — már amennyire csak tehetségében állt, felállott.

— Óh, városunk nagy jelese, köztisztelőben álló fia! — Kezdé a szónok égfelé meresztett szemekkel a tenyerével gyöngéden hátra simitá haját mintha onnan szedni akarná a kenetteljes eszméket.

— Hagyjuk azt nagy és nemes küldöttség. Veszi át a szót egyet sunyitva oda a fránya Tuhutum. Mi itt — jelen valók mindnyájan ismerjük és nagyra

TÁRCA.

A mai élet.

— REGÉNY. —

Irta: S. F.

— Szerettem volna a lakodalmamban Bélával táncolni. — Tudja e apám, hogy ő igen jó táncos. A báiban mindig ő volt a rendező, és különösen a „mazur“ no ezt nálánál senki nem táncolta jobban. Emlekezem, hogy éppen táncáért szerettem belé egy bálban, mikor ő még engem nem is ismert. — Nem tudom, hogy Sarró tud-e táncolni?

— De az istenért leányom, mi mindent össze nem beszélés! mondá az apa meglepetve hallgatá leánya naiv gyermekes ömlengését. — Légy okos és légy komoly leányom és feledd el azt a diákot, ki köszönje, hogy eddig is várakoztál utána.

— Majd abban a nagy gazdagságban könnyen feledsz te mindent, kedves leányom, sepeggett boldogan a nemzetes asszony.

Julia esze, szive azonban nem birt megállapodásra jutni. Egyik percben azt gondolta, hogy minő boldog lesz ő Sarró Tamás oldala mellett, s a másikban, — hiába akarta feledni — csak megjelent lelke előtt Béla, kit szeretett, kit feledni nem birt. S nem kell semmi egyéb, hogy Sarró Tamás és Julia lakodalmából semmi ne legyen, csak a jegyben járás idője alatt egyszer jelenjen meg K—n Endre Béla, csak egyszer lássa Julia, s azután nem lett volna hatalom, mely Sarró Tamáshoz erőszakolja. Béla azonban készült az utolsó nagy vizgára és sem nem irt, sem nem látogatta meg Juliákat.

Julia megesküdtött Sarró Tamással, a nagy és fényes lakodalom után Sarró Tamás haza vitte feleségét saját házához, hol asszony hiányban egy természetes szolgáló segítségével mellett Sarró Tamásnak egy öreg asszony rokona vitte a gazdaszonyi teendőket.

Sarró mikor haza vitte feleségét el akarta bocsájtani az öreg rokont, kinek magának is vágya volt elmenni, Julia azonban nem engedé elbocsájtani.

Sarró Tamás nem is kérdezte, hogy miért? szép

és kedves felesége kedvéért úgy hagyott mindent, amint azelőtt volt. — Az előtt az öreg Sára néni főzte meg az ebédet, takarította ki a szobákat. Julia nem változtatott semmit az eddigi háztartási szokáson az ebédet Sári néni főzte azután is, pedig Sarró nagyon éhes volt már felesége főztire. Három négy napig azonban nem szólt semmit, hanem egyszer délben mikor ettek mégis azt mondá, hogy hallod-e Julia kám holnap te főzél ám ebédet.

— De hátha eltalálok rontani, mondá Julia: mert én otthon egyszer sem főztem ám, anyám ki sem hagyott menni a konyhára, nehogy bekeverjem ruhámat. Azt mondá, hogy ha Béla elvesz feleségül őt ugys szakácsnét tart mellettem. — Így azután nem sokat tördöttem a főzéssel.

Sarró Tamásnak torkán rekedt a pörkölt káposzta a beszéd hallatára.

— Hát te nem tudnál főzni?

— Kávét tudok, mert azt mindig én főztem odahaza.

— Szent Isten hát akkor mi lesz mi belőlünk!

Julia ezen szóra felpattant és ott hagyta az asztalt nem evett. Azután magában Sarró Tamás sem birt enni, bántotta ez a kínos fölfödözés is és az is, hogy még a felesége haragszik, holott ő nem ukarta és meg nem is bántotta.

— Julia e naptól kezdve folytonosan előbbi kedvességéről Béláról ábrándozott, ki szakácsnét tartott volna mellette és soha nem jutott volna eszébe azért megsérteni feleségét, mert ez főzni nem tud. — Hiszen tud ő egyebet mindent, tud zongorázni, énekelni, szavalni, varni, kötni, horgolni, himezni és minden féle kézi munkát. Őt nem szolgálónak hanem uri asszonynak nevelték szülei.

Sarró Tamás ugyan igyekezett megbékíteni feleségét, kit különben szeretett, mondá neki, hogy nem tesz az semmit, ha nem tud is főzni, majd megtanul, csak nézzen ki a konyhára mikor Sára néni főz.

Julia el is határozta, hogy megtanul főzni, ki is ment a konyhára, hogy majd megnézi, hogy Sári néni, hogy főz, de Sarró Tamás házánál szabad konyha volt, melyben télen agyon fagy az ember ki hozzá nincs szokva. Julia úgy fel fázott, hogy beteg lett bele és kijelentette Sarró Tamásnak, hogy mig zárt

konyhát nem csináltat, addig többet főzni tanulást végezt nem teszi bele a lábát.

A mézes heteknek izetlen napjai voltak Sarró Tamáséknál.

Julia mindig megvetéssel tekintett férjére, ha arra gondolt, hogy nem tud főzni, Sarró Tamás pedig aggodva gondolt jövőjükre, mikor feleségére nézett.

Julia semmit nem talált meg Sarró Tamás mellett amit ő a házasság életben keresett és Sarró Tamás sem mit nem talált feleségében, amit ő kívánt, hogy meglegyen a nőben, ki felesége lesz.

Julia unta magát, azért olvasott egész napon, egész héten. Előbb, ha úgy nem volt valami amint szeretete, panaszkodott, utóbb evvel teljesen felhagyott és nem irt, mint sok sorsával meg nem elégedett nő, hanem csak olvasott és folytonosan olvasott.

És ez jobban bántotta Sarró Tamást mint az, hogy felesége főzni nem tudott. Hiszen nem azért nősült ő meg, hogy egy képpel több legyen szobájában, hanem hogy apja és anyja halálával kihalt életet föltámassza házául és gazdaságában, hogy legyen feleség házául, ki mosog, ha ő munkától fáradtau haza megy és ki fölterit és megfőz számára és szőlylyel néz az udvarban az aprójószágok között, jókedvvel, vidoran tesz eleget gazdaszonyi kötelességének és boldog, ha férje mellette van. Sarró Tamás házául mind ebből semmi sem volt meg; felesége későn kelt, soká öltözködött és mindig úgy mintha a templomba akarna menni, saját ágát fölvetette, de ennél többet meg nem tett; az udvarban kétheti házasság alatt egyszer sem volt szőlylyel nézni és nem hogy a baromfiakra lett volna gondja; de azt sem tudta volna megmondani: hogy miféle épületek vannak a háznál.

Sári néni azonban mikor látta, hogy e miatt busul Sarró Tamás, azt mondá neki, úgy szűr alatt hogy nincs itt semmi baj se még. Juliskából jó házi asszony lesz, csak nem kell sietni, majd meg szokja magát a háznál és apródonként megjön kedve mindenhez, csak kedvében kell járni, hogy kedve legyen.

(Folyt. köv.)

becsüljük tekintetes és nemes Bencze bácsi érdemeit. Térjünk hát a tárgyra.

— Azért jöttünk hát, mint e nemes, szabad [város] küldöttei hozzád, óh nagy férfi! hogy mivel a szomszéd terület nagy tekintélyű országos képviselője V...y.

— Éljen! hangzik valamennyi torokból. (Bencze bácsi egyszerre leül.)

— Most tiszteli meg először várva várt látogatásával városunkat s mivel továbbá köztudomásunk szerint nincs férfi Izraelben, a ki ezen jogos kivá, nalmaknak, melyek egy nagyszabású üdvözlő beszédhez, melyet hazánk e kitünősége megérkezése alkalomával méltán várhat, vannak köelve, s mivel óh, nagy férfi! a te e nembeli érdemeidet számos jeles dísznótori toasztokból volt szerencsénk teljesen kiismerni arra kérünk fel téged — óh kérhetnénk e mást — légy szives agyrendszered megerősítésének folyományával egy ékes üdvözlő-beszéddel fogadni a vasutnál hazánk reményét, nagy fiát, V...yt!

— Éljen! hangzik újra valamennyi torokból.

Bencze bácsi feláll újra.

— Ti... tisztelt kü-kil... ki-küldöttek. Vi... vigye el a fránya a ti... tisztelt kü-kil... kiküldötteket. Én nem s. ónoklok.

Rosszaló morgás, zúgás... „Levele” felkiáltások.

A fránya Tuhutum (az az ujság-abrincsoló) újra titkos jelt ad, mire az ajtó felcsapódik a lélek szakadva ront be kezében egy lepecsételt depessel egy ködmönös suttyó (a kaszinói könyvtárnokot öltözteték annak.)

— A fiskális urat keresem. Hol a fiskális ur?

— Mit akarsz?

— No mi az?

— Halljuk?!

— A tekintetes Gábor Bencze urnak depese gyűtt. Ehun ni.

— Mi? Mit? Nekem? Depes? Adde gyerek.

— Hát a hatos? Egy hatos az ára fiskális ur? Ugy szaladtam vele a póstáról, mint a kergetett kutya. Biz Istók, megérdemlek annyit, ha nem többet.

— Nesze, három hatos.

A vendégsereg markába nevetve oda csoportosul. Hat gyertyát tartatának egyszerre a Bencze bácsi orra elé, melyen már, akkorra ott csillog a Calderoni-cvikker.

„Távirat. Feladatott Budapesten este 8 óra 15 és fél perckor. sat. Kedves Benczém. Örömmel megújítani óhajtván a régi jó barátságot elhatároztuk S...val, hogy azon rövid két hétre, melyet x-én szándékozunk pártszervezkedési tekintetekből tölteni, S. függetlenségi vezérrel együtt a te vendéged lesz s irig hű barátod V.”

— Ide ne jöjjön. Be ne tegye a lábát! Mert — teremtucašo nem jó vége lesz! Fakad ki dühvel a Bencze bácsi és darabokra tépi a táviratot.

A vendégsereg jobbra balra dől a nevetés miatt.

— Ez sikerült. Pompás tréfa volt! Kaczagják egymás fülébe.

— Kötni való Tuhutum, miket ki nem talál!

— Pihent eszű gyerek, nem hiába!

— Nem barátom! mondám Tuhutumnak, ami sok, az sok. Nézd szegény Bencze bácsi szinte csikorogtatja a fogát, eszi a méreg. Még előnti az epe. Én megmondom neki, hogy csak ti bolondoztatok vele.

— Sose mond. Holnapra viradva már nem tud egy betűt sem az egészről.

S a fránya Tuhutum (az az ujság-abrincsoló) újra egy titkos jelt ad.

Kint kocsi zörgés és erős éljenzés hallatódik.

— Előre uraim, kiállt Tuhutum, valaki jött.

Mindenki az ajtóhoz tódul a gyertyákat kitarthatják az éjbe. S rákezd a husz-harmar-c-torok.

— Erre tessék! erre képviselő ur! Itt van Bencze bácsi. Nemde azt tetzik keresni?

— Igen, itt van! Jó estvét! Tessék besétálni Erre kérem, erre!

— Ide ne gyűjjön, mert megölm! Tájézkzik Bencze bácsi.

Elég volt. Mikor már jól kikacagja magát egy tárgy fölött a vendégsereg, meglegeli. Tulzába azért nem visznek semmit.

Kedves barátom! szivem fele! hazánk fénycsillaga! Szól Tuhutum; ezt a heccet a kedvedért rendeztem. Hogy a te ismert nedélyű tolladdal.

— Nedélyű?... csak mond ki bátran hogy: tintás.

— Nem azt értem, Hanem, rendezém ezt csak azért, hogy lapom számára jó humorral leird.

— Lásd én szinte megsajnáltam Bencze bácsit, Sok volt, igazán. Neheztelek rátok, rád is. Most már csak azért is — nem neked írom le.

A mint hogy... igaz is. Csáktornyai L.

Meghívás.

Van szerencsém „a szentesi általános ipar, társulat” t. tagjait, a január hó 26-án d. e. 10 órakor, tul-a-kurcán tartandó közgyűlésre e helyen is tisztelettel meghívni; megjegyezvén-hogy azon iparosok is, kik a társulatnak nem tagjai — tekintve a szönyegre kerülendő tárgyak közérdekűségét — szívesen láttatnak. —

Tárgyak lesznek: a székes-fehérvári országos kiállításbani részvét megbeszélése, és a helybeli olvasókörrel egyesülés kérdése, illetőleg az e tárgyban tett lépések köztudomásra hozatala s további teendőik feletti tanácskozás.

Szentesen, 1879. január 5.

Zsoldos Ferenc, elnök.

Köszönet-nyilvánítás.

Mindazon igen tisztelt hitsorsosimnak, kik a napokban végbement lelkész választásnál, minden mellékes érdektől ment bizodalommal csekélységemet támogatni szívesek voltak: e helyütt is szivem legmélyéből fakadó hálás köszönetet nyilvánítok. Pólya Ferenc.

Helyi és vegyes hírek.

— A szentesi sorozási járásban a vizitáció f. hó 30-án veszi kezdetét.

— A jótékony nőegylet által jövő február hó 8-án rendezendő tumbulás bála urajlag fölhívjuk hölgyeink figyelmét. Itt nem pusztá időtöltés és mulatságról van szó, hanem egy nemes, jótékony célról, melyet szívök egész melegevel, lelkök egész tettvágyával kell hölgyeinknek fölkarolni. Eddig még minden tumbulás bála jól sikerült a nőegyletnek, hisszük, hogy ez is sikerülni fog, már eddig is igen szép és értékes nyemremény tárgyak küldettek be, melyek újabb adományokkal folytonosan szaporodnak. Csak hadd szaporodjanak, bár egyetlen hölgy nevét se kellene kihagynunk az adakozók albumából!

— Szíves tisztelettel kérem fel t. előfizetőimet, gyűjtőimet, akik „Vihar előtt” címmel megjeleni hirdetett költemény-füzetemet megrendelték, szíveskedjenek az előfizetési pénzeket e hó utolsó napjáig beküldeni; mert a mű már sajtó alatt van s az előfizetések késedelmes beküldéséből az expeditióban zavarok, akadályok fejlődhetnek Csáktornyai Lajos Kik lapunk szives olvasói közül e műre előkarnak fizetni, felkérjük, hogy az 1 frt előfizetési díjat legyenek szívesek lapunk szerkesztőségéhez még e hét folytában beküldeni. Szerk.

— A cigány kenyeret kért és miután ez van nekünk, mi vasutat kérünk istentől Szentesnek. A komppal való közlekedés f. hó 18-án a jégzaj miatt be lett szüntetve a Tiszán, s azóta helyre állítani nem lehetett, miután a jégzaj folytonosan meg meg ujul. A közlekedés egy lélekvesztő dereglye segítségével történik, melyet ugyancsak ügyesen kell kormányozni, hogy a hatalmas táblákban uszkáló jég föl ne billentse, s tartalmaz a Tiszafenekére ne fordítsa. Szomorú állapot az, mikor egy legfőbb közlekedési vonalán a közlekedés így egy nyomorúságos dereglyére szorul, s ki tudja meddig fog ez az állapot még így tartani. Ez időszorint még kilátás sincs arra, hogy a komppal való közlekedés hamarjában beállítható legyen miután ezt a folytonosan meg megújuló jégzaj mellett, a víznek, ez időtájtban, ember emlékezet óta nem tapasztalt magassága lehetetlenné teszi. Ilyenkor jut azután eszünkbe, hogy mily üdvös volna ránk nézve, ha vasutal bírnánk. Vajjon lesz e valaha!

— Ki hogy érti. F. hó 17-én a szegvári képviselő testület az iskolaszéki tagokat újra megválasztván, ez alkalommal a képviselőtestület nagyobb része egyik közbecsülésben álló tanítót is beakarta iskolaszéki taggá választani. Ez azonban nem sikerült azért mivel egyik községi képviselő ur az iskolai törvényeket akkép magyarázta meg, hogy a képviselőtestület a község részére semmiszin alatt tanítót iskolaszéki taggá nem választhat, mert ezt a törvény határozottan tiltja — Tiltja pedig azért, mert ha a törvény ezt megengedné megeshetnék, hogy a tanítók vergődésnek tul sulyra, és akkor minden az ő akaratuk szerint történne. Azért, (persze a t. képviselő ur szerint) igen helyesen intézkedett a törvény, hogy a tanítók beválaszthatóságát meggátolta, elég levén az nekik, ha ők a törvény értelmében saját kebelökből egyet küldenek az iskolaszékbe. Megjegyzendő, hogy Szegváron az iskolaszék jelenleg 18 tagból áll, és az esetben, ha a képviselőtestület a maga részéről egy tanítót beválaszt, lett volna az iskolaszék tagjai közt két tanítót. Ily arány mellett csak nem tartott a tisztelt képviselő ur a tanítók tulsulyra vergődését? Nem lenne szives a

képviselő ur azon törvényt, vagy miniszteri utasítást megnevezni, mely az őn magyarázatát tartalmazza? — mert megvalljuk, hogy mi még ilyet nem ismerünk. Különb: ki hogy érti Lapunk egyik utóbbi számában irtunk ezen választási esetről, de ezen cikkből némileg eltérő szellemben, kijelentjük, hogy miután ezen cikk, melyet írja kívánságára egész terjedelemben közlünk — már akkor is kezeink közt volt, mi nem ennek alapján, hanem egy másik Szegvárról hozzánk beérkezett fölszólalás alapján s annak szellemében tettünk megemlékezést.

— Az izraelita népiskola harmadosztályu tanulói egyik tanulótársuk számára, ki lábellen hiányában kénytelen volt az iskolát mulasztani, gyűjtést rendeztek magok közt, a szegény tanulótársat egy pár cipővel lepték meg, s így lehetségessé tették neki az iskolalátogatást

— E hó 19-én boldogult Jurenák László volt barátai és ismerősei közül többen kimentek a temetőbe, halála évfordulóján sirját a baráti kegyelet koszorújával díszítendők. Estére pedig összegyűltek a Rambóvsky éttermében, hol a boldogult rendes helye földöntött székekkel és egy hosszú fekete fátyollal letakart asztali teríték által volt jelezve. Szomorúan tünnepélyes hangulat uralkodott a társaság fölött. Csöndben költötték el vacsorájukat, a vacsora végeztével pedig Juhász János keresetlen, de szívből jövő szavakban emlékezett meg a boldogultnak baráti és embertársi érenyeiről, visszaidézve a társaság emlékezetébe a hű barátot, s fohászt bocsátva az élet és halál urához az elvesztett barát csendes nyugalmaért. Végzavait a társaság hasonlóképpen kísérté. Utána a zenészek a boldogultnak legkedvesebb nótáját húzták el. Hogy a kegyelet e napját valamely jótékony tettel fejezzék be, a tanítók, özvegyeit és árváit valláskülönbőség nélkül segítendő „Eötvös-sláp” gyarapításához járultak. És pedig: Várady gyógyszerész ur 50 kr. Juhász János ur 20 kr. Mihálovics mérnök ur 10 kr. Reiniger Jakab ur 1 frt. Bányai József ur 50 kr. Burg Lajos ur 30 kr. Csala járásbírósi jegyző ur 1 frt. Mihálovics János telekkönyvvezető ur 50 kr. Reichenfeld ur 50 kr. Dr. Lábás ur 50 kr. Mezey Mór kántor ur 50 kr. Wellez Zsigmond ur 50 kr. N. N. 40 kr. H. B. 1 frt. Farkas Dani gyógyszerész ur 1 frt. Összesen 8 frt. 50 kr. Béke lengjen a boldogultnak porai fölött s Isten áldása a kegyeletteljes barátokra ésnemes adakozókra!

— Hymen. Schleier István helybeli ifju derék kereskedőnk f. hó 23-án délután tartá esküvőjét Sarkadi Nagy Zauzika kisasszonnyal, Sarkadi Nagy Sándor kedves leányával. Hosszu életet, áldást kívánunk e frigyhez.

— A 48-as népkör által saját könyvtára javára f. hó 19-re rendezett táncvigalom alkalmával fölül fizettek: Sima Ferenc 1 frt 40 kr, Tóth József 40 kr, Szakál Mihály 40 kr, Pólya Ferenc 2 frt, Varga György 80 kr Soós Ferenc csizmadia 40 kr, Dekány Ferenc 40 kr, Nyiri Gerzson 40 kr. Fogadják a szives felülfizetők, őszinte köszönetünket. A rendezőség.

— A nőegylet által f. év február 8-án tartandó tombola bála beküldött nyemremény-tárgyak sorozata: Farkas Lajosné urnő 1 db csemegetartó és két virágpohár. Szilágyi Mariska k. a. asztali kosárka. Sonnenfeld Julesa k. a. lámpatálca. Schlésinger Regina urnő zsebkendő tartó, két selyemből cheulia himzéssel, két himzett zsebkendő és egy női csipkegallér. Jurenák Berta k. a. egy diszes tűvankos selyem himzéssel, egy nagy dohánnytartó török dohánnyal megtöltve. Fekete, Jurenák Mariska urnő egy diszes szivartartót órapárna és hévméző. Imrei Mária két női nyakravaló, két gipsz figura, egy lámpa ellenző Imrei Franciska névjegyartó zsebről gyönggyel díszítve. Seros Lajos ur egy gyufatartó két füzér gyöngy, 3 Garnit melitú és függő, egy fekete cautsuk óralánc, egy doboz társasjáték, egy dohánnyatskó, egy kontylésű, és egy zefir gyermekkesztyű. Cukor Adollud urnő egy diszes porcellán theaservis. Grünwald Józsefné egy üvegajtartó. Dr. Pollák Sándorné egy diszes tintatartó. (folytatjuk.)

— Boldog emberek Pitcairu sziget lakói Ausztrália közelében, kiről multkor hozott hírt egy ott járt gözös. Nincs sem törvényök, sem pénzüök, sem kormányuk s mégis meg vannak. Egyedüli tekiatályuk egy bizonyos Young nevű főnök, ki gyzersmind tanítójok és papjuk. — A szigeten nincs magán vagyón: a földet a lakosok közösen művelik. A lakosok száma, kik mindnyájan fegyveresen járnak, azelőtt 200 volt, most csak 87. E gyarmatot néhány, ott lazasadás miatt partra tett matröz, alapítá 1788-ban, néhány otaiti férfival és nővel. Az otaitik később mindgyik európaít legyilkolták, kivéve egy bizonyos Smithet, kit a nők „megmentettek.” később azonban övéik bűnhődésért agyonütötték. 1856-ban a fenmaradtak egy kisebb szigetre telopedtek át, melynek mostani neve Norfolk-sziget. A nők tehát ezen republikánuus államszervezet előtörténetében éppen oly fontos szerepet játszottak, mint hajdan a capitolium ludjai. Valóban különös egy pontja a földnek az a sziget.

— **Értesítések.** Ifj. Kolpaszki Jánosnak, tul a kur-
eán a Barát Gábor féle tanya mellett, 4 hold földje apró
vetemény alá kiadó, értekezni lehet Dobos József házá-
nál a kuresparton. — Sarkady N. Lajos asztalos mester
házána, külön fedél alatt egy lakás van kiadó. Ugyan-
annak tul a kureán 7 hold földje apró vetemény alá kvadrát
ölenként kiadó. — Vereb István I. t. 348 számú la-
kásán tánc tanórákat rendez, melyre tisztelettel fel-
kéri a n. é. közönség pártfogását. — Rätz János I. t.
31 sz. a. nád és bora van eladó és a vásárlási
háza is eladó. — Török Imre házána 1 szoba van
a hozzá való kellekkel kiadó IV t. 121 sz. a. —
Ozv. Malatidesz Jánosné I. t. 156 sz. a. háza eladó. —
Tarnóci János szabó mester urak házána egy kü-
lön lakás két szoba, konyha, kamra, és padlás, f. é.
Szent György napjától hasznosbérbe kiadó. — Csöszsi
Benjáminnak I. t. 610 sz. a. háza eladó, ugyanannak
fertőn, 5 első osztályú földje és a teési határon har-
madfél hold földje, 3 évre hasznosbérbe kiadó. —
Szépe Lajos I. t. 200 sz. a. háza Szentlászlón 13 hold
1 oszt. földje eladó — ugyanannak bogarás mester
ségehez való szerszáma eladó. — Könyg Simonának
van Tökén Dónáton a volt Rätz féle földön és Ki-
Kirájságon a volt Györy féle földön árpaszalma, bu-
zaszalma, kukoricaszár és pévája van saját házána
eladó. — Paksi István házána 2 szoba, konyha és
1 kamra hasznosbérbe kiadó. — Bereceli Dániel házá-
na egy külön lakás van kiadó, ugyanannak egy bolt
beli steiláge és pudli van eladó. — Lukáts Pál I. t.
590 sz. a. háza eladó. — Varga Benjámin I. t. 380
számú házána egy bolthelyiség és egy szoba azonnal
hasznosbérbe adandó. — Csöszs Györgynek tábiánba
20 hold földje kukorica alá kiadó. — Takács János
háza és egy részlet alsóréti földje eladó. Török Bá-
lintnak 300 szál oszlapoknak és kútgémnek való
akácfa van eladó. — Lukos János szentilonai 3
részlet szántó és 10 részlet kaszáló földje eladó vagy
hasznosbérbe kiadó. — Rác János háza eladó, vagy
földér elcsereendő. — Vecseri Mihály házána egy
műhelynek vagy boltnek való helyiség van kiadó. —
Óreg Vecseri Mihálynak két 1 oszt. föld termése és háza el-
adó, vagy másikkért elcsereendő. Pásztai János szürszabó
háza ked vező feltételek mellett eladó. I. t. 591 sz. a. a vásár-
téren. — Borbély Lajos szürszabónak a Barát Gábor
féle kistanyán apró vetemény alá való földje van ki-
adó. — Szoboszlai Szabó Mihálynak II. t. 464 ház-
szám alatti lakosnak egy üres házhely van örökön
eladó, Szentlászlón egy első osztályú házi föld eladó.
Nagynyomáson 4 első osztályú házi föld egyenkint is
eladó. 1. Egy 8 ló erejű eséplő gép, mely naponkint
60-70 zsák tiszta búzát készít — jutányos ár mel-
lett eladó. 2. A felsőréten 4 részlet vízmentes jó termő
föld eladó. 3. A rom. kath. templom tőjén egy jól
berendezett ház kedvező feltételek mellett eladó. 4.
Nagyökén 61 hold első oszt. szántóföld jól berende-
zett tanya épületekkel szabad kézből eladó. 5. A
Besnyő táján egy első oszt. házföld eladó. 6. A bo-

garasba 4 hold szőlő melyből 3 hold irtott 1 hold
szőlő előnyös feltételek mellett eladó. 7. A tyukpiacz
táján eladó egy ház, melyben van kettős lakás 4 szo-
bával, bolthelyiséggel, szin, istálló, 8 öles magtár, pincze.
8. Egy első osztályú ház utáni föld a derekgyházi
ut mellett eladó. 9. Dónáton 16 1/2 1100. hold tanya
föld jól berendezett tanyaépülettel szép gyümölcsös
kerttel eladó 10 I. t. kis utcában egy jó készületű
ház eladó. 11. A kurza utcában egy jó készületű
ház van eladó, mely 4, 3 szoba, 1 előszoba, 2 kamra,
1 nagy istálló, 1 nagy magtár, és csinos kert beren-
dezésből Melyekről 1 től 11-ig értekezni lehet Szánthó
Jánossal. — Kanász N. Györgynek a felső réti esősz-
háználszenája van boglya számra eladó. — Cakó Já-
nosné háza hasznosbérbe kiadó, értekezni lehet Cakó
Antallal. — Pösta Mihály házána egy külön lakás
van kerttel együtt kiadó — Dunaháti Mészáros Mi-
hály háza eladó. — Ifj. Kiss Pál János vekerhádi 2
és fél fertály tanya földje 1 kutágasnak való fája van
eladó. — Berényi Ferencnek tábiánban 25 hold földje
kukorica — alá kiadó. — Kovács János házána kü-
lön lakás van kiadó és saját természü jóminőségű
bora van eladó. — Kristó N. Istvánnak ecseri és ve-
kerhádi tanya földje, buza szalmája, törekje és pelyvéja
van eladó. — Kanász N. Istvánnak a bökényi esáda
mellett 2 kazal és egy boglya szénája van eladó. —
Mees Balogh Sándornak saját természü jóminőségű
bora van akószámra, vagy nagyobb mennyiségek
ben is eladó. — Kohn Gábor házána zab van
eladó. — Paksi István házána 3 szoba, kony-
ha, mellék épülettel és egy magányos szoba ki-
adó III. t. 122 sz. a. — Özv. Kristó Nagy Pálnének
egy boglya gyepszenája és egy kazal buzaszalma van
eladó. — Asztalos Balogh Mihálynak Pénköchátón,
3 hold here földje nyári használatra kiadó III. t. 14 sz. a.
Halász Szabó Jánosnak 10 db. öreg takarékpénztári
része van eladó. — Cukor Adolfné Királysági és
Derekegyházi tanya földje kukorica föld pénzért kiadó.
— Bartha János helybeli kir. aljárásbírónak kurea-
parti házána: az utcára két padolt szoba, konyha,
éléskamra, 8 trezevalóssal ellátott, — az udvaron
szinte két padolt szoba, konyha, éléskamra és tüze-
valóssal ellátott két rendű lakások jövő évi Sz György
naptól bérbe adandók. — Fodor Jánosnak külső
ecseri 49 hold, és alsóréti 5 hold nádassa terméssel
együtt eladó. — Özv. Borsos Sándornak háza kedvező
feltételek mellett eladó. — Kutas Imre háza, és a ka-
jani tanya földje pelyvéja van eladó. — Dömsödi Fe-
renc háza eladó. — Kutas Mihálynek 20 akó jóminő-
ségű bora van eladó. Özv. Pap Sándornak kajánou
kukorica alá 20 hold és a vekerből 4 hold földje apró
vetemény alá pénzért kiadó. — Nyiri Sámuel házána
két külön lakhely és egy mészárszék helyiség hasznos-
bérbe kiadó. — Döme József számtisztnek nagyhegyi
1 hold szőlője eladó. — Györi József háza eladó. —
Györi József levéltárnoknak háza eladó, vagy több
évekre kiadó. — A Hubert féle házána I. t. 152 sz.

a. vas és fűszer kereskedéshez szükséges álványok,
jutányos áron kaphatók, ugyanott megtekinthetők. —
Berényi Ferencnek tábiánban Sebők Erzsébet föld-
jén takarmánynek való buzaszalma, árpaszalma, pelyvé-
és kukorica szárja van eladó. — Magyar Mózesnek
a vásárhelyi utcában Sarkadi Antal előtt lévő házá-
ban egy bolt két szoba, konyha és padolt kamra az
egész padlással együtt több évekre hasznosbérbe ki-
adó. — Rác János I. t. 31. sz. a. házána 40 akó
bor és néhány szár kéyo nád, a vekerlapiosi tanya
3 kazal buza szalma van eladó. — Kun szent Már-
tony városához 4500 lépésnyire van egy jó készületű
3 pár kőre járó szélmalom eladó, kedvező feltétel
mellett, a malom egy éven át 2-300 kőből gabnát
keres értekezni lehet iránta Szánthó Jánossal. —
A kinek tábián vagy királyságba a kórógy esárdai
ut mentén volna 2 és fél vagy 3 fertály földje eladó,
jelentkezzen Szánthó Jánosnál vevőt tud rá. — Hor-
vát Antal lakásán jó minőségű dió van jutányos áron
eladó. Kiss Mihálynak egy első oszt. földje eladó. —
Batik Sándor festőnek, saját természü jóminőségű bora
van akószámra eladó. — Balogh János polgármester
urak a vásárhelyi atban eső tanya földjéből még 5 hold
van kukorica alá kiadó. A kinek 3-4 holdnyi szőlő földje
— fekete talaju — van eladó, aki a nagynyomáson
el akarja árasítani egy első oszt. szántóföldet jelen-
kezzen Szánthó Jánossal. — Az alsó réten 14¹²⁰⁰ hold
vízmentes jóminőségű föld. — Tökén 2 fertály 1. oszt.
tanya föld, — a bogarasba 10 hold kútnó talaju
szőlő föld. — A szarkás utcában egy jó alkotású ház
és Pap Ferencnek Lapietói földje szabad kézből eladó
— értekezni lehet mindegyikről Szánthó Jánossal.
Seres Lajos boltjában lévő mindenféle áruk ma délután
szabadkézből önkéntes árverésen, el fognak adatni. —
Lévai József cipész mester I. t. 485 sz. háza sza-
badkézből eladó. — A felső esürhejárásra egy szá-
madó kanász szükségeltetik, jelentse magát Csákó La-
jos bérlőnél. — Rác Lászlónak a felső réten 13 hold
földje felszántva apró vetemény alá kiadó. Jakab Sándor
II. t. 657. sz. háza eladó vagy kissőbbért esetleg szálló-
ért elcsereendő. — Albertéyi Antal I. t. 35 számú
háza t. évi ápril 14-étől hasznosbérbe kiadó ugyanannak 60
méter máza jóminőségű árpája van eladó. Bővebb felvi-
lágosítással szolgál Halász Szabó János I. t. 547 sz. a. —
Kamocsay Jánosnak a korozicsáda mellett lévő hasznos-
bér földjéből 40 hold kukorica alá kiadó, egy bogya
gyepszenája eladó.

Felelős szerkesztő: **Sima Ferenc.**

T. Gusszt Mór urnak helyben.

Mult 1878 évi november 27-én az esteli órákban Kol-
paszki Mihály házána történt tüzevész alkalmával ön el-
len minden ok nélkül használt illetlen és sértő szavaimat
mint önt egyáltalában nem illetőket, a nyilvánosság ter-
én ezennel önepélyesen vissza vonom, s kijelentem
hogy ama eljárásom teljesen alaptalan. Pócs János.

H I R D E T E S E K.

Hirdetmény.

Csongrád megye részére a folyó 1879-ik év-
ben szübségeltetik:

1-ször. 280 kilogramm legjobb minőségű
milli- és 100 kilo 800 gramm *fuggyu gyertya.*

2-or. 112 kilogramm *petroleum.*

3-or. 266 köbméter jó minőségű kemény
tűzifa.

4-er. A megyei esendőrök, hajdúk és tiszt
legények részére: 11 világos kék és 31 sötét kék
posztó *dobnány,* 22 világos kék és 62 sötét kék
posztó *magyar nadrág,* vitorla vászonból 42 *nyári*
kabát és 42 *nyári nadrág,* 11 világos kék posztó
sipka, 31 esendőri kalap, 42 pár uj- és 42 pár
fejelés *csizma*

Az enlített tárgyak *zárt ajánlati verseny útján*
szereztetvén be: felhivatnak a pályázni kívánók,
hogy lepecsételt borítékba foglalt *ajánlataikat,*
a *gyertyákra és petroleumra nézve folyó évi január*
hó 20-ig, a tűzifára és ruhaneműekre nézve pedig
legfeljebb ez évi február hó 20 ik napjáig, — alul-
írott hoz mutassák be.

Megjegyeztetik egyébiránt, hogy

a) az ajánlatokhoz a vállalati összeg 10%-
tőlja melléklendő;

b) a ruhaneműekhez szükséges posztó és egyéb
szövetek lehetőleg *vaiamelyik hazai gyárból szerzen-
dők be,* s ugy ezen szöveteknek, valamint a zsinór-
zatok mintái, az ajánlattal együttesen bemuta-
tandók;

c) a világitási anyagokra vonatkozó zárt
ajánlatok f. évi *január hó 23-ikán,* — a tűzifára
és a ruházati cikkekre vonatkozók pedig *február*
hó 24-ik napján, Szegváron, a megyei főjegyzői
hivatal helyiségében fognak felbonttatni

Kelt Szegváron, 1878. évi december 31-én.

Fekete Márton, s. k.
megyei főjegyző.

Hirdetés.

A szentesi „Segély-egylet mint szö-
vetkezet“ részéről közhírré tétetik, miszerint
a **rendes évi közgyűlésnek** Szentes város
tanástermében leendő megtartására határidőül
1879 évi február 2 ik napjának d. e. 9 órája
tűzött ki.

Mire a t. részvényes tagok ezennel meg-
hivatnak.

Az igazgatóság.

Hirdetmény.

Szentes városának, mint regale birtokosnak
tulajdonához tartozó Tisza és Körözs folyókban
való halászati jog f. év febr. 3-án délelőtt 9
órákor, a városi tanásteremben, nyilvános ár-
verés útján három egymást követő évre, vagyis
f. év febr. 15 től kezdve 1882 ik év dec. végéig
ki lesz adva.

A hasznosbérlet évi kikiáltási ára 350 frt-
ban van megállapítva, mely összegnek 10%-át
lesz köteles árverezni kívánó bánatpénzül letenni.
Az árverési feltételek bővebb tudomásvétel
végett alólírtnál bármikor megtekinthetők.

Szentes, 1879 jan. 21-én.

Sima Ferenc,
tanácsnok.

Hirdetés.

Kolodinszki Hippolit, gépész, Lázár és
Sonnenfeld uraknál, értesíti a nagyérdemű kö-
zönséget, hogy mindenféle **varrógépek kija-
vítását** a legjutányosabb ár mellett elvállal, jól
és gyorsan elkészíti.

FÜL-OLAJ

dr **Schmidt** főorvostól, **gyógyít mindennemű**
süketséget ha vele nem született (nehezen hallást.)
Ára egy üvegnek használati utasítással együtt 2 frt.
Vidékre 2 frt 40 kr. bérmentes beküldése mellett.

F ö r a k t á r:

JULIUS GRAETZ Wien

Mariahilfer-Str. 79.

Tanusítvány. 12 évnél tovább nem hallottam
egy betegség következtében bal fülembre, mi nem ese-
kély hátrányomra volt foglalkozásomban, a megkisé-
rített szerek közül egy sem használt, míg végre vagy
három hét előtt egy régi barátom az Ön hallási olaj-
jára figyelmeztetett, s mivel már annyiféle használtam
ezt sem akartam kísérletlenül hagyni, s ime nem ese-
kély öröömre, már alig egy fél üvegnek fölhaszná-
lása után, körülbelül 14 nap múlva hallásomat ismét
visszanyertem. Eanél fogva hallási olaja minden ily
bajban szenvedőnek a legjobb lelkismerettel ajánlható.
Fürstenwald Steinberg Gyula.

Steiner Adolf

István főherceg szállodája
Budapestben

uj alakított szobái **70 kr-tól 2 ft.**
60 krig.

Küldöttségeknél tetemes árleengedés. Hónapos
szobák megegyezés szerint.

Hirdetés.

Grünvald József házána, a kispiacon
egy bolt és több lakhely van kiadó, érte-
kezni lehet Borbély Lajos szürszabóval.